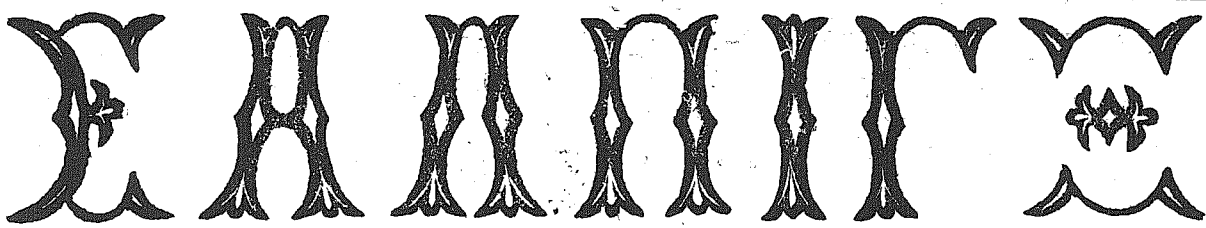

Συνδρομή έτησια
προπληρωτέα.

Εν τῇ πόλει
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Εν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἔξω-
τερικῷ φρ. 15

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

Καταχωρήσεις προ-
πληρωτέαι. Εἰσπληρω-
σεις καὶ διατριβαὶ κατ'
ἀποκοπήν. Ἄρθρα
σύμφωνα τῇ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
χωρίζονται δωρεάν

« ΔΟΥΛΕΥΟΥΝ ΤΑ ΧΡΗΜΑ-
ΤΑ ΜΟΥ »

—ο.δ.ο—

Ἰδοὺ ποῦ βασιζομένη ἡ το-
κογλυφία ἐπεξέτεινε τὸν λυσιτε-
λοῦν κύκλον τῶν ἐργασιῶν τῆς,
ἰδοὺ ποῦ στηριζομένη ἐπέδοθη
ἀγαλίνωτος εἰς τὴν διάπραξιν
κλοπῶν καὶ ληστειῶν, καθ' ὧν
ὁ νόμος ἀργεῖ δυστυχῶς, ἰδοὺ διὰ
τίνος προσωπίδος παρίσταται
εὐπρόσωπος ἐνώπιον τῆς κοινω-
νίας ὁ ἀσυνειδήτος τοκογλύφος.
« Δουλεύουν τὰ χρήματά του », καὶ
τῇ ἀληθείᾳ, δουλεύουν πολὺ
περισσότερον παρ' ὅσον δουλεύει
ὁ Χασάν Πουλλῆς σήμερον καὶ
μετὰ τοιοῦτον ἰδρωτὰ τηλικαύ-
της ἐργασίας, δύναται νὰ ἐπα-
ναπαύηται μακαρίως ὁ τοκο-
γλύφος προσφωνῶν τὸ « ἐν ἰδρω-
τι τοῦ προσώπου μου τρώγω τὸν
ἄρτον μου ».

Δὲν καταδικάζομεν πάντα
τοκιστὴν, καθόσον μάλιστα ὑ-
πάρχει διάκρισις μεταξὺ τοκι-
στῶν καὶ τοκογλῦφων. Δὲν εἶνε
ἀξιοκατάκριτοι οἱ ἄνθρωποι ἐ-
κείνοι οἵτινες μὴ θέλοντες, ἢ μὴ
δυνάμενοι νὰ διαθέσωσιν ἄλ-
λως πῶς τὰ χρηματικά κεφά-
λαιά των, δανεῖζουσιν ταῦτα ἐπὶ
νομίμῳ τόκῳ ἀφοῦ προηγουμέ-
νως ἐξασφαλίσωσιν ἀπὸ παντὸς
κινδύνου τὸ χρῆμά των. Ἡ χρη-
σιμότης τῶν τοιούτων εὐσυνει-
στών τοκιστῶν ἐν πάσῃ κοινω-
νίᾳ εἶνε ἀναμφισβήτητος.

Ποίας ὁμῶς κατακρίσεως καὶ
καταστηλιτεύσεως δὲν εἶνε ἀξι-
οῦν οἱ ἀσυνειδήτοι ἐκείνοι τοκο-
γλύφοι, οἵτινες ἐπωφελοῦμενοι τῆς
κοινωνιαίας χρηματικῆς στενοχω-
ρίας τῶν χωρικῶν ἢ τῆς ἀπλο-
σύνης τούτων, δανεῖζουσιν αὐ-
τοῖς 300 γρ. π. χ. κατὰ μῆνα
τοσούτον καὶ εἰς τὸ γραμματίον
σημειοῦν στρογγύλον ποσὸν τρι-
ῶν λιρῶν ἀγγλικῶν διὰ νὰ τὰς
λάβωσι τὸν Αὐγουστον; Ποία
κατάκρισις καὶ ποία στηλίτευσις
δύναται νὰ θεωρηθῇ ὑπερβολι-
κὴ καὶ ἀδικος δι' ἐκείνους, οἵτι-

νες ἀντὶ 6 κοιλῶν σίτου τιμω-
μένων ἀ. 20-22 γρ. ὑποχρεοῦν
τὸν δανεισθέντα νὰ συνομολο-
γήσῃ γραμματίον τριμήνου προ-
θεσμίας ἀντὶ 3 λιρῶν ἀγγλικῶν;

Οἱ πλείστοι ἀναγινώσκοντες
ταῦτα, θὰ ἐκφράσωσιν ἀμφιβο-
λίας περὶ τῆς ἀληθείας των, μὴ
δυνάμενοι νὰ φαντασθῶσιν ὅτι
ζῶσι τοιαῦτα ἀσυνειδήτητα ὄντα
μετ' ἑὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ ὅτι
ἀνέχεται αὐτὰ μία κοινωνία,
πολλοὶ ὅμως, πλείονα καὶ τε-
ρατιώδεστερα τούτων γνωρίζον-
τες, θὰ συνομολογήσωσιν ἡμῖν ὅ-
τι ἀρκούμεθα εἰς ὀλίγα, διὰ ν' ἀ-
ποδείξωμεν πόσον τὸ κακὸν τοῦ-
το τῆς τοκογλυφίας προὐχώρη-
σε καὶ προχωρεῖ ἐν πάσῃ πόλει
τῆς Νήτου, καὶ ὅτι θύματα τῆς
αἰσχροῦς ταύτης πλεονεξίας ἀρι-
θμοῦνται πολλὰ, καὶ κυρίως ἐκ
τῆς ἀπροστατεύτου κατὰ τῶν
τοιούτων γεωργικῆς τάξεως, ἁ-
πλῆς ἢ δυσμενῆς αὐτοῖς φύσις ὡ-
θεῖ εἰς τὰς ἐκμυζητικὰς ἀγκάλας
τῶν τρομερῶν τούτων πολυπό-
δων τῶν καλουμένων τοκογλύ-
φων, καὶ τὰ ὅποια δυστυχῶς οὐ-
τε ὁ νόμος δύναται νὰ προστα-
τεύσῃ οὔτε ἡ κοινωνία.

Ὁ νόμος οὐδὲν δύναται, δι-
ότι καὶ ἂν ποτε μεταξὺ χρεώ-
στου καὶ τοκογλύφου ἀναφυῇ δι-
κὴ, ὁ δικαστὴς ἐξετάζει μόνον ἂν
ἡ κάτωθεν τοῦ γραμματίου ὑπο-
γραφή ἦν τοῦ χρεώστου καὶ ἂν
οἱ μάρτυρες μαρτυρῶσιν ὅτι ὁ
χρεώστης ὡμολόγησεν αὐτοῖς ὅ-
τι ἐδανείσθη τὸ ἐν τῷ γραμμα-
τίῳ ἀναφερόμενον ποσόν. Τίπο-
τε περισσότερο, διότι καὶ δὲν
δύναται ἐν δικαστήριον ν' ἀνα-
καλύψῃ τὸ ἀρχικὸν ποσὸν τοῦ
χρέους, βασιζόμενον ἐπὶ ἀπλῶν,
ἀντιθέτων τῷ ἐνυπογράφῳ καὶ
ἐμμοστυρῷ γραμματίῳ, ὁμολο-
γῶν τοῦ χρεώστου. Ἡ κοινω-
νία, φυσικῶς τῷ λόγῳ, οὐδενὸς
δυναμένου τοῦ νόμου, οὐδαμῶς
δικαιοῦται ν' ἀναμειχθῇ εἰς τὰ ἐρ-
γα ἄλλων, ὅσον ἀνόσιτα καὶ μο-
χθηρὰ εἶνε ταῦτα. Ἀρκεῖται μό-
νον εἰς τὸ νὰ χαρακτηρίσῃ μετ'

ἀγανακτήσεως καὶ πικρίας λη-
στρικῆς τὰς τοιαύτας πράξεις
καὶ ν' ἀποκαλέῃ ληστὰς τοὺς δρά-
στας τούτων. Ἀλλ' οὐ φροντὶς
Ἰπποκλείδῃ πρὸς ταῦτα. Οὐ-
δὲν μέλει τοῖς τοκογλύφοις περὶ
τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης κρίσεως τοῦ
δημοσίου, διότι, διὰ ν' ἀψηφῶσι
πᾶσαν τῆς κοινωνίας ἐπικρίσιν,
ἐφρόντισαν ἐγκαίρως νὰ ὀχυ-
ρωθῶσι διὰ τῆς ἀσυνειδήσεως.

Ἐλεύθερος λοιπὸν ἀπὸ τοῦ
νόμου, ἀναισθητος εἰς τὰς μομ-
φὰς καὶ κατακρίσεις τῆς κοινω-
νίας ὁ τοκογλύφος, ἐξακολουθεῖ
τὸ ἀποτρόπαιον ἔργον του, κα-
ταστρέφων τοὺς ἄλλους καὶ αὐ-
ξάνον τὴν ἰδίαν περιουσίαν, τὴν
κτηματικὴν μάλιστα, ἔχων ὑ-
ποθήκην τὰ κτήματα τῶν χρε-
ωστῶν του, ἢ κατασχέσεις ἐπ'
αὐτῶν ἐνεργῶν, τὰ ὅποια δη-
μοπρατεῖ ἀκολούθως καὶ, ἐπει-
δὴ οὐδεὶς ἀποφασίζει νὰ ἀγορά-
σῃ κτήματα, μὴ εὐρίσκουν αὐ-
τὰ τὸ τέταρτον τῆς ἀξίας των,
τότε, ἢ τὰ δέχεται ὁ ἴδιος, ἂν
τοῦ ἀρέσουν, ἢ δανεῖζει πάλιν
ἄλλον ἀσφαλέστερον τοῦ πρώτου
μὲ τὰς αὐτὰς συνθήκας, διὰ νὰ
φέρῃ καὶ ἐκείνον μετὰ τινα ἔτη
εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ πρώτου θέσιν,
ἀφοῦ τραβήσῃ πρῶτον ἀρκετὰ
μετρητὰ καὶ οὕτω καθεξῆς τὸ
πράγμα ἐξακολουθεῖ, διότι « τὰ
χρήματά του δουλεύουν », εἰς
τρόπον, ὥστε ἂν ὁ δυστυχὴς γε-
ωργὸς δὲν καταστραφῇ ἀπὸ 2 ἢ
3 ἔτη συνεχῇ δυστυχῆ, θὰ κα-
ταστραφῇ ἐξ ἁπάντος ὑπὸ τοῦ
τοκογλύφου, εἰς τὸν ὅποιον ἀ-
ναγκάζεται εἰς ὀλίγον διάστημα
καιροῦ νὰ δώσῃ ὅλα του τὰ
κτήματα ἀπέναντι τόκων μόνον
καὶ τὸ κεφάλαιον νὰ ἦν σῶον
ἀκόμη.

Τῇ ἀληθείᾳ καὶ ἐὰν ἄλλοι λό-
γοι δὲν ὑπάρχουν, ἀρκεῖ καὶ ὁ
περὶ τὴν τοκογλυφίαν διὰ ν' ἀ-
ναγκάσῃ τοὺς ἀρχοντας τῆς νή-
σου νὰ σκεφθῶσιν ὅσον τὰ χίστον
ἐν σωτήριον μέτρον ὑπὲρ τῶν γε-
ωργῶν καὶ σπεύσωσι πάσῃ δυνά-
μει καὶ πάσῃ θυσίᾳ πρὸς κατάρ-

θωσιν συστάσεως γεωργικῆς τρα-
πέζης καὶ τότε μόνον θὰ τεθῇ
τέρμα εἰς τὰς αἰσχροὺς πλεονε-
κτικὰς καὶ ἀρπακτικὰς ἐρεῖδας
τῶν γυπῶν τούτων τῶν καλού-
μένων τοκογλῦφων καὶ τότε μό-
νον θὰ δυνηθῇ ὁ γεωργὸς νὰ αἰ-
σθανθῇ τὰ καλὰ τῆς γεωργίας
καὶ νὰ καταγίνεται μετὰ περισσώ-
τεραν ἐρεῖδαν εἰς τὰ ἔργα του, ὅ-
ταν βλέπῃ ὅτι τὸ προῖόν των
κόπων του μεταβαίνει ἀπὸ τοῦ
ἀλωνίου του εἰς τὴν ἀποθήκην
του καὶ ὄχι εἰς τὴν καταδόχον
τοῦ τοκογλύφου καὶ ν' ἀπελπί-
ζηται καὶ ν' ἀδύνηται καὶ νὰ μὴ
ἔχῃ διαθέσιν νὰ ἐργασθῇ ἄλλῃ
ἐτος παρὰ νὰ προστιμᾷ τὴν ἐπισπ-
τείαν. Τότε ἄλλα τότε μόνον θὰ
σηκώσῃ κεφαλὴν ὁ γεωργός.

Ταῦτα ἐθεωρήσαμεν ἀναγ-
καίαν νὰ γράψωμεν κατὰ τὴν
τοκογλυφίαν, λαβόντες ἀφορμὴν
ἐκ τινων προσφάτων γεγονότων,
παρακαλοῦμεν δὲ θερμῶς καὶ
κυβέρνησιν καὶ πρέσβεις καὶ ἀντι-
προσώπους νὰ παραδεχθῶσι καὶ
νὰ πεισθῶσιν ὅτι αὕτη εἶνε ἡ με-
γαλειτέρα καὶ κυριώτερα πληγὴ
κατὰ τῆς γεωργικῆς τάξεως, καὶ
ὅτι ἐνὸς « δουλεύουν τὰ χρή-
ματα τῶν τοκογλῦφων » τὸν δ-
λεθρον κατεργάζονται τῷ γεωρ-
γῷ καὶ ἐπομένως καὶ τῷ βιο-
μηχανῷ καὶ τῷ τεχνίτῃ καὶ τῷ
ἐμπόρῳ. Ἀνάγκη πρὸς Θεοῦ ὅσον
τάχυνον νὰ δημιουργηθῇ ἐὰρ τῇ
ἀργίᾳ καὶ ἐὰρ τῇ διττῇ ἐ-
κείνῃ εἰς τὰ χρήματα τῶν τοκο-
γλῦφων διότι, ἡμεῖς τοῦλάχιστον
εἰς τὴν ἀπαίσιον τούτων ἐργασί-
αν ἀποδίδομεν κατὰ τὸ πλεῖστον
μέρος πάντα γεωργικὸν μαρά-
σμον.

ΜΗ ΦΟΒΕΙΣΘΕ!

ΔΕΝ ΔΥΝΑΜΕΘΑ ΝΑ ΤΑΞΕΙ-
ΔΕΥΣΟΜΕΝ.

Ἀδικαιολογητος φόβος κατέλαβε
πρὸ πολλοῦ πολλοὺς, ὅτι πολλοὶ κύ-
πριοι θὰ ἐκπατρισθῶσι, θὰ ἀποδημή-
σωσι, θὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὰ ξένα, διό-
τι δὲν δύναται νὰ ζήσῃσι πλέον ἐν
τῇ νήσῳ ἕνεκα τῶν πολλῶν φόρων,

ένεκα ἐτῶν ἀφόρων κλ. κλ. κλ. ἀλλ' ἀσυλλογίστως ἐκφράζονται τοιοῦτοι συλλογισμοὶ διότι καὶ ἐὰν ὁ κύριος ἔγινε καὶ ὅλα ἐταίμος διὰ ταξίδι καὶ ἐὰν οὐδεμία περιουσία πλέον τὸν κρατεῖ εἰς τὸν τόπον καὶ ἐὰν ἀπηλλάχθη πάσης ἀποσκευῆς καθιρώσης δυσχερῆ τὴν μεταβίβασιν, μένει ἀκόμη κατὰ τὸ σπουδαιότερον, δυνάμει τοῦ ὁποίου δὲν δύναται νὰ ταξιδεύσῃ. Ἀλλὰ μήπως νομίσητε ὅτι αὐτὸ τὸ κατὰ εἶναι ὁ ναῦλος. Οὐδεμία ζήτησις δι' αὐτὸ, διότι εὐτυχῶς πολλὰ πλοῖα, χάριν φιλικότητος, δύνανται νὰ μεταβιβάσωσιν ἀπὸ τῆς μιᾶς ἀκτῆς εἰς τὴν ἄλλην πάντα βουλούμενον καὶ ἀνευ ὁδοῦ διὰ πορθμεῖα. Ἄλλο εἶναι τὸ σπουδαῖον κώλυμα ἄλλο τι, παρεντίθεται ὡς σιδηρὰ πύλη μεταξὺ τῶν ἀκτῶν τῆς νήσου καὶ τῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀπέναντι τοῦ ὁποίου ἀναγκάζεται πᾶς τις ἐκὼν ἄκων νὰ ἐπιστοχωρήσῃ, καὶ αὐτὸ τὸ ἄλλο εἶναι τὸ..... διαβατήριον.

Ναί· τὸ διαβατήριον. Ἡ Κυβέρνησις, θαυμασίως προνοήσασα ὅτι θάπτον ἢ βράδιον κατεργασθῇ, τοῖς κυπρίοις πᾶσα εὐκολία καὶ πᾶσα ἡμέτις πρὸς ἀποδημίαν, ἐσκέφθη ἐγχείρωσιν ν' ἀρήσῃ τὸ περὶ διαβατηρίων ἥτημα τόσον ἐμπεδωμένον, ὥστε πρὸ τοῦ ν' ἀναγκάζηται ἕκαστος ν' ἀρίνη ἢν ἰδέαν τοῦ ταξιδίου, καὶ εἶναι ἀθῶς ἀξία χειροκροτήσεως διὰ τὴν τοιαύτην πρόνοιάν της, διότι 90 τοῦλάχισον τοῖς οἱ ἐπέτυχεν.

Ἐρχονται καὶ παρέρχονται αἱ βουλευτικαὶ συνέδοι ζητήματα ἐπὶ ζητημάτων καὶ νομοσχέδια ἐπὶ νομοσχεδίων ἐκτυλίσσονται ἐπὶ τοῦ βουλευτικοῦ τάπητος, συζητοῦνται καὶ πάλιν τυλίσσονται διὰ τὴν ἄλλην σύνοδον, ἀλλὰ τὸ περὶ διαβατηρίων ζήτημα εἶναι τὸ «μή μου ἄπται» τῆς Βουλῆς. Ἐχει τόσον καλῶς ὥστε καὶ νὰ τὸ θίξωσιν ἀηδιάζον.

Καὶ πῶς δὲν ἔχει καλῶς; Μήπως ὁ ἀπὸ Κύπρου ταξιδεύων διὰ τὴν Αἴγυπτον π. χ., δὲ λαμβάνει διαβατήριον, δι' οὗ παρακαλοῦνται αἱ μεταξὺ τῶν δύο ἀκτῶν προξενικαὶ τῆς Μ. Βρετανίας ἀρχαὶ νὰ παράσχωσιν αὐτῷ πᾶσαν προστασίαν; Τί μέλει πλέον τὴν Κυβέρνησιν τῆς Κύπρου ἐὰν μετὰ τὴν ἀκτὴν τῆς Αἰγύπτου παρουσιάζηται ἡ ἐκεῖ Κυβέρνησις καὶ σ' ἐρωτᾷ πόθεν εἶσαι καὶ ποῦ ὑπάγεις καὶ ζητεῖ ἐγγυήσεις καὶ μάρτυρας καὶ φράγκα διὰ νὰ ἀφεθῇς ἐλεύθερος, καὶ ἐὰν δὲν τάχῃς ἢ δὲν ταύρης καθίζεις 'ς τὸ φρέσκο; Σ' ἐπείραξε κανεῖς, σοῦ προσέβαλε κανεῖς τὴν ἐλευθερίαν μεταξὺ τῶν δύο ἀκτῶν, ἐν τῷ μέσῳ δηλ. τῆς θαλάσσης καὶ δὲν σ' ἐπροστάτευσαν αἱ προξενικαὶ ἀρχαί; τότε μάλιστα δικαιῶσαι νὰ παραπονήσῃς ὅσον θέλεις. Ἀφοῦ ὅμως ἐφθάσας Χάρτι Θεῖα ἀσφαλὴς εἰς τὴν ἀντίπεραν δ-

γῆν, δὲν μέλλει πλέον τὴν ἐκδόσασαν τὸ διαβατήριον σου κυβέρνησιν σου, διότι ἀνάγνωστε τοῦτο, νὰ ἴδῃς ὅτι ἔχει ἰσχύον μεταξὺ τῶν δύο ἀκτῶν μόνον.

Ὁ Κύριος ἐν Κύπρῳ εἶναι ὅ, τι θέλει καὶ Ἕλληνας καὶ Τούρκους καὶ Ἀγγλους καὶ Γάλλους. Ἐκτός ὅμως τῆς Κύπρου δὲν ξεύρει τί εἶναι. Εὐθὺς ἀμαπατήσῃ τὸν πόδα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν παρουσιάζονται κλητῆρες, τὸν ἀρπάζουν τὸν σύρου εἰς τὰς ἀρχάς, τὸν ἐρωτοῦν πόθεν εἶναι καὶ ὅταν τοῖς εἴπῃ ὅτι εἶναι ἐκ Κύπρου, ὡς νὰ τοῖς λέγῃ ὅτι εἶναι ἐξ ἄλλου πλανήτου ἀνθρώπου. Ἐρωτοῦν ἀμέσως ἂν ἔχῃ νὰ παρουσιάσῃ ἐγγυητὰς, ἢ γνωρίμους, ὡς νὰ ἦτο κακοῦργος καὶ, ἐὰν παρουσιάσῃ τοιοῦτους, πληρώνει τότε 5—6 φράγκα καὶ τῷ δίδεται χάρτι ὅτι εἶναι ἐλεύθερος νὰ περιφέρηται ἄλλως, φυλακὴν ἢ πρὸς μὴνός περὶ 4—5 νέας μεταβάλλοντας εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἔπαθον τὰ πάνδενα, συρόμενοι ὑποζαπτιέδων εἰς τὰς ὁδοὺς διὰ νὰ εὐρωσιν ἐγγυητὰς καὶ χρήματα ἢ νὰ φυλακισθῶσιν, ἀλλὰ τυχαίως συναντήσαντες μερικοὺς κυπρίους, ἐν οἷς καὶ τὸν κ. Α. Ι. Καμπανέλλην ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Γ. Κοντοῦ, ἐσώθησαν διὰ κοινὸν ἐκείνων ἐράνου, καὶ ἀπηλλάγησαν περαιτέρω καταδιώξεων. Τοιαῦτα συμβαίνουν πάντοτε εἰς τοὺς ἐφοδιαζομένους διὰ διαβατηρίου τῶν ἐνταῦθα διοικήσεων καὶ μεταβαίνοντας εἰς ὀθωμανικὰ μέρη, ἀλλὰ δὲν θὰ ἦνε βεβαίως τοῦ κόπου ἀντάξιον νὰ συζητηθῇ τὸ πρᾶγμα καὶ νὰ κανονισθῇ, ἀφοῦ μάλιστα γίνεται αἷτιον νὰ παραιτῶνται πολλοὶ τοῦ ταξιδίου.

Τί συμβαίνει, ὥστε τὸ ζήτημα τοῦ νὰ εὐρίσκηται εἰς τοιαύτην καὶ τηλικαύτην ἐλεεινότητα εἶναι ἀπορίας ἄξιον, ἢ μάλλον οὐδεμιᾶς ἀπορίας ἄξιον, διότι τὸ διαβατήριον εἶναι τὸ θαρόμετρον τῆς πολιτικῆς καταστάσεως ἐν τῷ τόπῳ, καὶ ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ παραπονήσωμεν ἐπὶ ἀπάτῃ, ὅτι δηλ. τὸ πρᾶγμα δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὸ δέγμα.

Θαρσεῖτε λοιπόν! Χάρτις εἰς τὰ περὶ διαβατηρίου ἐμπεδωμένα, δὲν ὁ ἀποξενωθῶμεν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Οἱ κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας πλεονάσαντες ἐν τῇ πόλει μας πυρετοὶ, ἐδίωξαν τοὺς πλείστους τῶν πολιτῶν εἰς τὰς ἐξοχάς. Οἱ πυρετοὶ ἐφέτος φαίνονται κάπως ἰδιότροποι, τοῦτο δ' ἐνεκὲν διαδίδονται τινα ἐν τῇ πόλει περὶ τῆς φύσεως αὐτῶν, ταραττόντα οὐκ ὀλίγον τοὺς κατοίκους. Ἦναγκάσθημεν λοι-

πὸν νὰ ζητήσωμεν πληροφορίας περὶ τίνος τῶν ἐπιστημονίων, ὁ δ' ἀξιώσιμος κ. Γ. Διαγκούσης ὁ πλείστους καὶ ἐλάττω πυρετὸν σὺνταξ ἐπισκεπτόμενος καὶ θεραπεύων, πάντῃ προθύμως πρὸς καθήκον τῶν κοινῶν ἐδοτο ἡμῖν τὰς ἐξῆς πληροφορίες:

«Ὅτι οἱ καταμαστιζόντες κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τὴν πόλιν πυρετοὶ εἶναι τὸ πλείστον διαλείποντες πυρετοὶ, ἐντονοὶ καὶ μετὰ γαστρικῶν φαινομένων συνήθως ἐπιπεπλεγμένοι, καί τινες δὲ συνεχεῖς ἐλῶδεις, ὑποχωροῦντες εἰς κατὰ ἄλληλῃ καὶ καλῶς ἐννοουμένην θεραπείαν».

Ἀρόπως λοιπὸν καὶ ὠφελίμως πάντοτε δεῖν νὰ γείνηται χρῆσις τῆς κινίνης, ἀφοῦ πρῶτον προπαρασκευασθῇ ὁ ἀσθενὴς διὰ καθαρσίῳ, διότι, ἂν ὁ ἰατρὸς ἴδῃ τὸν ἀσθενὴ μετὰ πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς εἰσβολῆς τοῦ πυρετοῦ, ὅστις ἔχει πάντοτε διάθεσιν νὰ καταστῇ συνεχὴς, τὰ πράγματα μπερδεύονται κατόπιν, καὶ οἱ ἰατροὶ εὐρίσκονται εἰς χάος διαγνωστικόν, καὶ οἱ μὲν συνιστῶσι κινίνην οἱ δὲ ἀποτρέπουσι τὴν χρῆσιν αὐτῆς.

Δήμαρχος Λευκωσίας ἐξελέγη ὁ ἀξιότ. βουλευτὴς κ. Ἀχιλλεὺς Λιασιδῆς. Συγχαίρομεν αὐτῷ διὰ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ μέγα ἐνδιαφέρον τῆς πόλεως, καὶ τὴν ἀγάπην, ἣς ἐπαξίως ἀπολαβεῖ παρὰ τῶν συμπολιτῶν του.

Κατὰ τὴν «Ἐπίσημον ἔφημερίδα» ἀπὸ 1 Αὐγούστου ἐφαρμόζεται ἐν Κύπρῳ τὸ κατὰ τὴν τελευταίαν βουλευτικὴν σύνοδον θεσπισθέν νομοσχέδιον ἀπνοσοῦν περὶ τῆς ἐλαττώσεως τῶν αἰγῶν καὶ ὁ εἰσαγωγὴ τοιούτων δὲν ἐπιτρέπεται ἀνευ τῆς ἀδείας τοῦ Ἀρμοστοῦ καὶ ἐπιφορτίζονται διὰ φόρου βαρέως. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νομοσχεδίου τούτου θὰ ὠφελήσῃ μεγάλως, διότι καταστρεπτικώτερον ζῶν διὰ τὰ δένδρα ἀπὸ τὴν διεστραμμένην αἰγὰ δὲν ὑπάρχει.

Πολλοὶ καὶ μεγάλοι συζητήσεις θὰ λάβωσι χώραν ἐφέτος ἐν ταῖς βουλαῖς τῆς Ἀγγλίας περὶ τοῦ μεγάλου ἐλλείμματος ὑπερπαρουσιάζεται εἰς τὸν προϋπολογισμόν τῆς νήσου τοῦ κατὰ τὴν 31 Μαρτίου 1888 λή-

ξαντος ἔτους, μὴ ὅλας τὰς περικοπὰς τὰς ὁποίας οἱ ἡμέτεροὶ ποιοῦσι πάντοτε εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Τὸ ποσὸν εἶναι ἀνωτῶν 62 χιλ. λιρῶν. Τοιαῦτα γενναῖα ἐλλείμματα, θὰ ἀναγκάσωσι τοὺς Ἀγγλοὺς νὰ σκεφθῶσι περὶ τῆς οικονομικῆς τοῦ τόπου καταστάσεως, ὡς ἐγγράφομεν ἄλλοτε καὶ δὲν πρέπει νὰ περικοπῶμεν κονδύλι πρὸς κονδύλι τὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀφοῦ οὐδὲν ὠφελεῖται ἡ νῆσος ἀλλὰ μόνον τὸ ὑπὸ τῆς Ἀγγίας καταβαλλόμενον ἐλλείμμα ἐλαττοῦται. Ν' ἀρκούμεθα μόνον εἰς τὴν γενικὴν καθ' ὅλου τοῦ προϋπολογισμοῦ παρατήρησιν ὅτι εἶναι δυσανάλογος πρὸς τοὺς πόρους τῆς Νήσου, καὶ οὐδὲν πλέον. Οὐτε περικοπὰς μισθῶν συμφέρει νὰ ἀπαιτῶμεν οὔτε ἐλαττώσεις θέσεων.

Ὁ κ. Νέαρχος Φυσεντζίδης κύριος, λογίας τοῦ πεζικοῦ ἐν Ἀθήναις ἀγγέλλει τὴν ἐκδόσιν βιβλίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀπομνημονεύματα τῶν κατὰ τὴν ἐπιστρατεύσιν τοῦ 1885—1886 ἐν τοῖς μεθορίοις διαδραματισθέντων» ἡτοὶ ἀπροσωπώληπτον ἀφήγησιν ὑπὸ στρατηγικὴν ἀποψιν τῶν ἀληθῶν αἰτιῶν, τῶν ἐπενεγκόντων τὴν ἀτυχὴ ἐκβάσιν τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρατεύσεως. Τιμὴ τοῦ βιβλίου ὠρίσθη εἰς φρ. 2.50. Σκοπὸς δὲ τῆς ἐκδόσεως τοῦ βιβλίου τούτου εἶναι ἡ ἐξοικονόμησις τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν στρατιωτικῶν τοῦ νέου σπουδῶν ἐν Εὐρωπαϊκῇ Σχολῇ. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι πᾶς Κύπριος θὰ φανῇ πρόθυμος νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν καλὸν τοῦτον νέον.

Λίαν ἐνωρὶς ἐφέτος ἤρξατο ἡ συγκομιδὴ τῶν χαρουπίων. Ἀδύνατον τέλος πάντων ὁ χωρικός νὰ πεισθῇ εἰς ὠφελίμους συμβουλάς, ὅταν αὐταὶ δὲν ἐπιβάλλωνται διὰ τῆς βίας ὑπ' ἀνωτέρας δυνάμεως. Μεγαλειτέρας ὠφελείας θὰ προσεπόριζε τῇ νήσῳ τὸ Νομοθετικὸν ἐὰν ἀντὶ τῶσων ἄλλων ἀδιαφόρων νομοθετημάτων, ἐρρύθμιζε διὰ νομοσχεδίου τὸν καιρὸν τοῦ τρυγητοῦ, τῆς συναθροίσεως ἐλαιῶν τῆς συγκομιδῆς χαρουπίων κλ. ἐπὶ ποινῇ προστίμου. Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ταῦτα οὐδέποτε γίνονται εἰς κατάλληλον καιρὸν καὶ ὅτι, ἐνεκα τούτου,

αληθινῆς ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς ἀμύνης πτώσεως σφοδρῶς δ' αἰσθάνεται πόνο· κατὰ τὸ στήθος καὶ τὰ ῥώτα.

Παρίσιοι, 25.—Ὁριστικῶς ἀπεφασίσθη ἡ ἐν Κάρλσβαδ κατ' Αὐγουστον συνέντευξις τῶν ὑπουργῶν Βίσμαρκ, Καλντόρν καὶ Κρίσπη, καθ' ἣν συζητηθήσεται τὸ πρόγραμμα τῆς συνεντεύξεως τοῦ αυτοκράτορος Γουλιέλμου μετὰ τοῦ αυτοκράτορος τῆς Αὐστρίας καὶ τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας.

Σοφία, 25.—Ὁ πρίγκιψ Φερδινάνδος τοῦ Κοβούργου ἐπανέκαμψεν ἐνταῦθα προσχόμενος ἐκ Ρουσσουκίου, ὅπου εἶχε συνοδεύσει τὴν μητέρα αὐτοῦ, μεταβαίνουσαν εἰς Βιέννην.

Λονδίνον, 24.—Οἱ ἐνταῦθα πολιτικοὶ κύκλοι λίαν ἐπασχολοῦνται περὶ τῶν συνεπειῶν τῆς ἐν Πετρούπολει συνεντεύξεως.

Παρίσιοι, 13.—Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος περιμένεται αὐριον εἰς Βιέννην, ὅπου θὰ διαμείνῃ μίαν ἡμέραν. Ἡ Α. Μ. ταξιδεύει ἀνεπισήμως.

—Ὁ ἀποχαιρετισμὸς τοῦ αυτοκράτορος Γουλιέλμου καὶ τοῦ Τσάρου ὑπῆρξεν ἐγκάρδιος. Οἱ δύο μονάρχαι ἡσπάζθησαν ἀλλήλους τρίς.

Τερρέστη, 25.—Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἀφίκετο τὴν 8ην

—Ὁ αυτοκράτωρ Γουλιέλμος σκέφθη τὴν παρελθ. Δευτέραν ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Πανλόφσκη τὴν Βασίλισσαν τῶν Ἑλλήνων Ὀλγαν, ἣτις τὴν προτεραίαν παρέστη εἰς τὴν ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦ Κράσνο-Σέλο νυκτερινὴν στρατιωτικὴν ἐορτὴν ἐν λευκῇ ἀμ-

φύσει καὶ συνεποχονμένη μετὰ τῶν μεγάλων δούκισσων, ἐπιστῆς, λευκῇ ἡμφιεσμένων.

Τὴν ἐπιούσαν ὁ αυτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐπισκέφθη ἐκ νέου τὴν βασίλισσαν Ὀλγαν, ἡ ἀναποκρίτης δὲ τοῦ «Φιγαῶ» βεβαίωσεν ὅτι κατὰ τὰς συνεντεύξεις ταύτας λόγος πολὺς ἐγένετο περὶ τοῦ γάμου τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου μετὰ μιᾶς τῶν ἀδελφῶν τοῦ αυτοκράτορος.

Κατὰ τὸν «Ν. Ε. Τύπον», ὁ αυτοκράτωρ Γουλιέλμος Β' ἀνέβαλε τὴν ἐκ Πετρούπολεως ἀναχώρησιν τοῦ χάριν τῆς ἐορτῆς τοῦ ὀνόματος τῆς βασιλείας τῶν Ἑλλήνων Ὀλγας, παρέστη δ' εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ψαλλομένην δοξολογίαν καθ' ἣν παρενέβη καὶ πᾶσα ἡ ρωσικὴ αυτοκρατορικὴ οἰκογένεια.

ΑΘΗΝΑΙ, 15.—Χθὲς δυστυχῶς ἤρξατο καὶ πάλιν τὰ δεινῶτα ἢ κατὰστασις τοῦ κ. Λομβάρδου. Ἡ θερμοκρασία αὐτοῦ ἀνῆλθε κατὰ τινα δέκατα τοῦ βαθμοῦ, φθάσασα μέχρι τοῦ 39.4. Ὁ ληθαργικὸς ὕπνος καὶ τὰ παραληρήματα ἦσαν κατὰ τι ὀλιγώτερα πλην ἢ ἐν γένει κατὰστασις δὲν ἦτο εὐχάριστος. Οὐχ ἥττον ὁ ασθενὴς ἔλαβε τὴν συνήθη τροφὴν εὐχαρίστως.

—Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων θὰ φθάσῃ κατὰ τὸ τέλος τῆς προσεχούσης ἐβδομάδος εἰς Πετρούπολιν, ὅπως παραστῇ εἰς τὸν τοκετὸν τῆς βασιλείας Ὀλγας, ἀναμεινόμενον κατὰ τὸ πρῶτον δεκάπενθήμερον τοῦ Αὐγούστου.

Βάδν Χάφρα, 24.—Τρία ἀτιμόπλοια φέροντα πρόσφυγας καὶ φεύγοντα πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τῶν δερβισίων ἐβυθίσθησαν 150 πρό-

κου, τὸν ὁποῖον διεδέχθη Ἰσαάκιος β'. ὁ Ἀγγελοῦς.

1190. Ἡ τρίτη ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα σταυροφορία ὑπὸ τοῦ αυτοκράτορα τῆς Γερμανίας Βερβάρδου καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, Φίλιππον Αὐγουστον, καὶ Ριχάρδον τὸν Λεοντόθυρον. Ὁ τελευταῖος οὗτος συνωδεύετο καὶ ὑπὸ τῆς μνηστῆς αὐτοῦ Βεραγγέρης, θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Ναβάρρας. Τῶν ἀγγλικῶν σκαρῶν καταληφθέντων ὑπὸ θαλασίου κλέδωνος, τρία τούτων ἐρρίθησαν εἰς τὰς κυπριακὰς ἀκτῆς, τὸ δὲ ἄγον τὴν Βεραγγέρην κατέφυγεν εἰς τὸν ὄρμον τῆς Λιμνησοῦ. Ὁ Ἰσαάκιος μὲν τούτο ἀπέπλευσεν εἰς Λιμνησοῦν καὶ ἠχμαλώτισε τὰ πληρώματα, λογίζων δ' ἐπὶ πλουσίνων λύτρων εἶναι συνελάμβανε καὶ τὴν ἐπίδοξον ἄνασσαν τῆς Ἀγγλίας, ἔστειλεν εἰς αὐτὴν ἐντὸς τοῦ πλοίου δῶρα πολυάριθμα καὶ τὴν προσέκαλε ἐν ἀποδιδασθῇ. Ἡ ἡγεμονίς ἀπεποιήθη εὐσχήμως τὴν πρόσκλησιν, ἐνῶ δ' ὁ Κομνηνὸς ἤτοι μάζετο νὰ περικυκλώσῃ τὸ σκάφος τῆς ἐκείνης λαβοῦσα τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀνιχθῆναι εἰς τὸ πέλαγος, ἐνθα συνήντησε τὸν μνηστῆρά της καὶ τὸν ἐπὶλοιπον στόλον. Ὁ Ἀγγλος βασιλεὺς ἀγανακτῆσας ἐπὶ τῇ συμπεριφορᾷ ταύτῃ τοῦ Κομνηνοῦ ἀπεφάσισε νὰ ἀποδιώξῃ μισαρρίχιν ἐκ τῆς στρατιᾶς του ὅπως τύχῃ ἐν ὅλῳ ἰκάνοιτο τῆς, συνεπλάκησαν δὲ οἱ δύο στρατοὶ ἐν Κολοσσῷ τὸ δ' ἀποτέλεσμα τῆς μάχης ὑπῆρξεν ὀλέθριον τῷ Κομνηνῷ. Τὴν 12 Μαΐου 1191 ὁ Ριχάρδος ἐνυμφεῖτο ἐν Λιμνησῷ τὴν Βεραγγέρην τῆς Ναβάρρας

σωπα ἐπὶ νύκταν.

Λονδίνον, 25.—Ὁ ἐν Καίρῳ ἀνταποκριτὴς τῆς «Σημίτας» φησὶ ὅτι ὁ μυχθὴς παύσασθαι εἶται νὰ προστάλῃ τὸ Ἀσπανά. Κατὰ κρίνει τὴν εἰς Ζουλολνάρδην ἀποστολὴν ἐνδε ταγματὸς ἀγγλικῶν στρατευμάτων ἐκ τῶν τῆς αἰγυπτιακῆς κατοχῆς.

—Ἡ ἀγροπληκὴ εἰσαγὰ τοῦ Αἰθιοπικοῦ Λόβδ ἐξαιτεῖται τὰς τῆς αὐστριακῆς κυβερνήσεως δύνειον 3 ἑκατομμυρίων φλωρινῶν ὑπὲρ ἀδείξεως τοῦ ἐλικοῦ τῆς.

—Ἰδιαιτέραι ἐκ Βελιγραδίου τηλεγραφίαι ἀγγέλλουσιν ὅτι ἡ κατὰστασις τῆς ὀνίας τοῦ βασιλέως Μιλόβου μεγάλως ἐδεινώθη ἐνεκα τῶν τελευτῶν γεγονότων. Οἱ ἰατροὶ συνέστησαν αὐτῷ γαλήνην καὶ ἡσυχίαν, ἀλλὰ τὰ ἐπελθόντα σκάνδαλα λίαν ἀπέχρυσαν τῆς γαλήνης καὶ ἡρεμίας!

—Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γιάδστων Λίαν προσεχῶς θὰ ἐορτάσωσι τοὺς χρυσοὺς αὐτῶν γάμους. Ἐπὶ τούτῳ ὁμιλος μελῶν τῶν δύο Βουλῶν προτίθεται νὰ δώσῃ μέγα δέπνον, δαίτην τῆς πρὸς τὸν πολιτικὸν ἄνδρα ἀφοσιώσεως καὶ συμπαιδείας αὐτῶν. Τῷ κ. Γιάδστωνι θὰ προσφέρωσι τὴν φωτογραφίαν τῆς συζύγου αὐτοῦ καὶ τῇ κυρίᾳ Γιάδστωνος τὴν φωτογραφίαν τοῦ συζύγου αὐτῆς.

Κων'πολις, 28.—Ἡ Τῆς Πύλης ἐπέβαλε σήμερον εἰς ἐπικύρωσιν τοῦ Σουλτάνου σχέδιον διακοινώσεως τηλεγραφικῆς τοῖς ὅθωμανοῖς πρεσβευταῖς. Ἡ διακοινώσις αὕτη ἀφοῦ ἐκθέτῃ λεπτομερῶς τὸ γεγονός τῆς καταλήψεως τῆς γραμμῆς Βυκαρέλ ὑπὸ τῆς

καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ὑρκής ἔθετο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς τὸ βασιλικὸν διαδήμα, ἀναγορευθεὶς βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Κύπρου. Μετὰ ταῦτα κατεδίωξε τὸν Κομνηνὸν εἰς τὰ ἐντὸς τῆς Κύπρου, παρὰ δὲ τὴν Τριμυθούνην κατετρόπως τὴν στρατιάν ἐκείνου, συλλαβὼν καὶ τὸν Κομνηνὸν αἰχμαλώτην. Ἐξαιρουμένων κατόπιν ὁ Ριχάρδος τὴν θριαμβικὴν προέλασιν, καὶ σπεῖρον κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ τὸν τρόπον καὶ τὴν δῆυσιν, κατέλαβε καὶ ἀπεγύμνωσε τὴν Λευκωσίαν καὶ ἐν βραχείᾳ κατέκτησεν ὅλην τὴν νῆσον. Συναντήσας κατόπιν ὁ Ριχάρδος ἐν Παλαιστίνῃ τοὺς Ναΐτας, ἐξεχώρησεν αὐτοῖς τὴν Κύπρον ἀντὶ 100 χιλ. χρυσῶν δουκάτων, ἥτοι ἐπὶ ἑκατομμυρίων φράγκων καὶ ἐπέκεινα, προπληρωθεῖσιν τῶν 40 χιλιάδων.

1192. Οἱ Κύπριοι ἀντεπεξελόντες κατὰ τῶν μουσάρων καὶ βδελυρῶν Ναϊτῶν, ἀπέκτειναν πολλοὺς ἐν τῇ ἔδρᾳ τῶν Λευκωσίων καὶ δὴ τοσούτους ὥστε, καθὰ λέγεται, τὸ αἷμα ἐξεχύθη ἔξω καὶ πόρρω τῆς πόλεως. Οἱ διασωθέντες παρεκάλεσαν νὰ τοῖς ἀφελθῇ ἡ ζωὴ καὶ νὰ ἐκλείψωσιν ἀνυπερθέτως τὴν νῆσον, καὶ ὄντως ἀπῆλθον εἰς Ἡτολεμαίδα ἐνθα συντυχόντες τῷ Ριχάρδῳ ἔλαβον παρ' αὐτοῦ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ προκαταβολὴν τῶν 40 χιλ. χρυσῶν δουκάτων. Ἔργον τῶν Ναϊτῶν θεωρεῖται ὁ πύργος τοῦ Κολοσσίου.

—Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὁ Γουῆδος Λεοντίνος, πρῶτος ἐνομαστικὸς βασιλεὺς τῶν Ἱεροσολύμων, ἀγαράζει παρὰ τοῦ Ριχάρδου τὴν Κύπρον ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ τιμήματος, ἐπὶ τῷ ὅρῳ δ-

Βουλγαρίας. Ἐπιφορτίζει τοὺς πρεσβευτὰς νὰ βαλιδουκοποιήσωσι τὰς δυνάμεις, ὥπως προσκαλεσθῶσιν ἀπὸ κοινοῦ καὶ διὰ τῶν ὁδῶν ἀποτελεσματικῶν τοὺς βουλγαρικοὺς ὑπουργοὺς νὰ ἐισέλθωσιν εἰς τὴν ὑπὸ τῆς βεροδικίου συνθήκης προχαραχθεῖσαν ἔδραν, καὶ ἐν ἣ περιπτώσει τὸ διὰβημα τοῦτο δὲν παρήρην ἀποτέλεσμα, νὰ προβῶσι, μέχρι τοῦ διωρισμοῦ ἡγεμόνος ἁλίου διὰ τὴν Βουλγαρίαν καὶ μέχρι τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ἐργατικοῦ νόμου τῆς Ρωμυλίας εἰς τὴν ὑπόδειξιν προσώπου ἐπιδεξίου ὅπως διενθῇνη προσωρινῶς τὴν γενικὴν διοίκησιν τῆς Ανατολ. Ρωμυλίας.

Ρώμη, 10.—Ἡ ἐφημερὶς «Ἱταλία» ἀγγέλλει ὀριστικῶς ὅτι ὁ αυτοκράτωρ Γουλιέλμος θὰ ἐλθῇ εἰς Ρώμην τῇ 14 προσεχούσης ὁκτωβρίου.

—Διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἐπισπεύδονται αἱ ἐν τοῖς ὑψώμασι τοῦ ἁνω Βοσπόρου ὁχυρωματικαὶ ἐργασίαι, ἵνα ὡς συντελεσμέναι μέχρι τοῦ φθινοπώρου. Ὁ τῶν ὁχυρωμάτων ἐξοπλισμὸς γενήσεται διὰ τηλεβόλων μεγάλης ὀκλήης, δεσποζόντων τῆς εἰσόδου τοῦ Εὐξείνου. Τουαῦτα πιθανὸν γενήσονται καὶ ἐν Σμύρῃ.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κρασί α. ποιότητος γρ.	170—185
κρασί δευτέρας . . .	150—165
κόκκινα . . .	110—120
ξυνισμένα . . .	40—60
βακχ. σῶμα 19 βελ. ἡ δκ. παρ.	45—50
Χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας γρ.	84—86
τὸ χαλεπὸν καντάρι.	

Μεγάλη ἀπραξία.

(Μὲ λίαν Ἀγγλίας 132)

μὴς ὁ μὲν Ριχάρδος νὰ νύμφηται τοῦ τίτλου βασιλέως τῆς Κύπρου, ὁ δὲ Γουῆδος νὰ παραιτηθῇ τῶν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀξιώσεων του.

1193. Ἀλέξιος γ', κατετίθετο τὸν ἀδελφόν του Ἰσαάκιον β' ἀπὸ τῶν θρόνων τοῦ Βυζαντίου, καὶ τὸν ἐτόρλωσε.

1195. Ἀλέξιος δ', υἱὸς τοῦ τυρλωθέντος Ἰσαακίου, κατέφυγεν εἰς τὸν αυτοκράτορα τῆς Γερμανίας, καὶ ἐζήτησε βοήθειαν. ὁ δὲ τὸν ἐούστησεν εἰς τοὺς Σταυροφόρους Γάλλους καὶ Βενετούς, οἵτινες ἐλθόντες εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ θαλάσσης, τὸν μὲν γ' Ἀλέξιον ἐδίωξαν, τὸν δὲ δ' Ἀλέξιον ἐνεθρόνισαν. ἰστέ ἡ Βουλγαρία ἐπαναστατήσασα ἔγεινεν αὐτόνομος.

1199. Ὁ Ἰωάννης βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας ὑπεχρεώθη ἀπὸ τοὺς Βαρβάρους νὰ ὑπογράψῃ χάρτην, ἐξ οὗ ἐπήγαγεν ἡ ἐλευθερία τῶν Ἀγγλων.

1204. Φονευθέντος τοῦ Δ', Ἀλεξίου ὑπὸ τοῦ Μουρζούφλου, οἱ σταυροφόροι ἦλθον τὸ δεύτερον εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐφόνευσαν τὸν Μουρζούφλον, καὶ κατέστησαν αυτοκράτορα τὸν Κόμητα τῆς Φλάνδρας Βαλδουίνον, καὶ οὕτως ἤρχισεν εἰς τὸ Βυζάντιον ἡ βασιλεία τῶν Λατίνων. Συγχρόνως ἐληλύθη ὑπὸ τοῦ λαοῦ αυτοκράτωρ καὶ ὁ Θεόδωρος Λάσκαρις, ὅστις ἐφυγεν εἰς Νίκαιαν, καὶ ἔστησεν ἐκεῖ τὸν θρόνον του. Τότε καὶ οἱ Κομνηνοὶ Ἀλέξιος καὶ Δαβὶδ κυριεύσαντες τὸν Πόντον, τὴν Καππαδοκίαν, καὶ τὴν Γαλατίαν, κατέστησαν βασιλεῖς εἰς τὴν Τραπεζοῦνταν.

(ἔπεται συνέχεια).

Τὸ ποῖον ΣΑΛΠΗΓΞΣ.

33 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Τὰ κυριώτερα ἱστορικὰ γεγονότα.

(συνέχεια).

1152 Θάνατος τοῦ γ'. Κορράδου αυτοκράτορος τῆς Γερμανίας· τὸν διεδέχθη Φριδερίκος α'. ὁ δούξ τῆς Βυκαρίας, ὅστις κατέστρεψε τὰ Μεδιόλανα ἀπὸ τῆς ἡμέρας αὐτοῦ ἤρχισε ν' ἀνθῇ ἡ Γερμανικὴ γλώσσα καὶ ποίησις.

1155 Θεμελιώσις τοῦ βασιλείου τῶν Σέρβων ὑπὸ Στεφάνου Νεμανίου.

1178. Ἀλωσις τῆς Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τῶν Τούρκων, καὶ αἰχμαλωσία τοῦ βασιλέως τῆς Γουῆδος.

1180. Μετὰ τὸν Μανουὴλ α'. ἔλαβε τὴν αυτοκρατορίαν τοῦ Βυζαντίου Ἀλέξιος β'. ὁ Κομνηνός.

1183. Ἀνδρόνικος Κομνηνὸς ἤρπασε τὸ σκήπτρον, θανατώσας τὸν β' Ἀλέξιον.

—Ἰσαάκ ὁ Κομνηνός, αἰχμαλωτισθεὶς ἐν τῷ κατὰ τῶν Ἀρμενίων πολέμῳ καὶ ἀπαλλαγείς τῆς αἰχμαλωσίας ὑπὸ τοῦ Ἀνδρονίκου, συνέλεξε στρατιάν καὶ παραγενόμενος εἰς Κύπρον ἐκήρυξεν ὅτι ἐνεπιστεύθη αὐτῷ ὑπὸ τοῦ αυτοκράτορος Ἀνδρονίκου ἡ διοίκησις τῆς χώρας, προβάλλων πλαστὰ γράμματα καὶ πλαστάς διατάξεις, ὅτῳ δ' ἐγένετο ἀπονητὶ κύριος τῆς νήσου, καταστάς ἀπόλυτος τύραννος καὶ ἀληθὴς μάστιξ, πολλὰς διαπράξας ἀθεμιουργίας.

1185. Ἐπανάστασις τοῦ λαοῦ εἰς τὸ Βυζάντιον θάνατος τοῦ αυτοκράτορος Ἀνδρονί-